

ת"פ 38512/04 - מדינת ישראל נגד שב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 38512-04 מדינת ישראל נ' ב

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ'
בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
המאשימה

נגד
שב ע"י עו"ד מיכאל עירוני
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיית הוכחות בעבירות של איוםים, גרים חבלה חמורה ומספר עבירות של תקיפת שוטר. ואלו הם עיקרי הכרעת הדין:

אישום ראשון

ביום 2.12.11 הגיעו המטלוננט אל דירתה של חברתו לשעבר, ר (להלן: **המטלוננט**), ללא הזמנה או תיאום מוקדם. קודם להגעתו שתה משקה אלכוהולי. שותפהה לדירה של המטלוננט הכניסה את הנאשם לדירה זהה ונכנס לחדרה של המטלוננט וביקש ממנה לחזור ולהיות בת זוגו. המטלוננט אמרה לנאשם כי הקשר ביניהם הסתיים ובקשה ממנה לעזוב, אך הנאשם סרב. המטלוננט אמרה לנאשם שם לא יעזוב מרצונו היא תקרה לאביה או תזמן משטרה אך הנאשם עמד על סירובו לעזוב את הדירה.

במהלך האירוע, איים הנאשם על המטלוננט כי לא יעזוב אותה לעולם וכי היא "**לא יודעת מה זה גבר גרויזני**" וכי חברה הנוכחית "**יטופל**" - וזה התקשרה המטלוננט למשטרה.

המטלוננט הבירהה בעדותה, כי חשה פחד מהנאשם, אם כי לא חשה לחייה.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות איוםים.

אישום שני

בעקבות המעשים מושא האישום הראשון, הגיעו שוטרים אל דירתה של המטלוננט ועיכבו את הנאשם לצורכי חקירתו. הנאשם הובא לתחנת מoria ושם נחקר על ידי החקיר יורי סטטניקוב (להלן: **יורי**). לאחר סיום חקירת הנאשם, החליט קצין החקירות איציק סימון (להלן: **איציק**) לשחררו בתנאים ובهم ערבות צד ג'. הנאשם סרב לתנאי זה ועל כן החליט איציק לעזרו אותו - ובתגובהו הנאשם קם מכסאו, החיל לקלל, נופף בידיו, דחף את הקצין, ירך עלייו ועל יורי ואים עליהם

כ"י יזין אותו".

יורי והקצין ניסו להשתלט על הנאשם ולأזוק אותו, בעזרתם של שני שוטרים אחרים. במהלך המאבק עם השוטרים, נגח הנאשם לאחריו בפניהם של יורי, בכונה לפגוע בו ושבר את אפו. ככל הנראה הngeיחה הייתה לאחר שנכבל הנאשם באזקיים, אך לא ניתן היה לקבוע ממציא חד ממשעי בנסיבות זו.

במהלך המאבק עם השוטרים ניסה הנאשם לנשוך אחד השוטרים ברגלו. במהלך המאבק נחבל הנאשם בפניהם, באיזור העין.

בשל כך הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטרים ואיומים.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה התקיפה בטיונה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, לפגיעה הקשה בשוטר יורי וכן לפגיעה בשלתון החוק הנגרמת כתוצאה מעבירה של תקיפת שוטר. לאור אלה ביקשה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל וכן פיצוי לשוטר יורי.

ב"כ הנאשם טען לזכותו כל אשר ניתן. בטיומו לא חלק על חומרת מעשי הנאשם מושא האישום השני (הארוע בתחנת המשטרה) ולא הקל ראש בנזק אשר נגרם לשוטר יורי, אך התקיחס לכך שמדובר באירוע ספונטני שקרה בנסיבות לא שגרתיות. לצד זאת, הפנה לנוטנו האישים של הנאשם - צער ללא הרשות קודמות, לחרטתו הינה על מעשי ולזק אשר עלול להגרם לו כתוצאה מהשתתת מאסר בפועל. כן הפנה לפער המשמעותי שבין חומרת העבירה לנאים.

שני הצדדים הגיעו פסיקה לתמיכת בעמדותיהם.

מתחם העונש - איומים על המתלוננת

ה הנאשם הגיע לאחר חצות לדירתו לשעבר, לאחר ששתה אלכוהול, וסרב לעזוב את המקום, גם לאחר שאמרה לו שתזמין שוטרים. במהלך האירוע, איים על המתלוננת כי לא יעזוב אותם לעולם וכי "יטפל" בחברה הנוכחית.

מדובר בהဏוגות כוחנית, הגובלת באלים. חששה של המתלוננת מן הנאשם בעת הארץ ברור.

מעשים מעין אלו פוגעים בשלות נפשו של קרבן העבירה ובתחושים הביטחון האישי שלו, ולא ניתן להבליג עליהם. עמו זאת, המעשים לא חרגו מגדר איומים ולדברי המתלוננת היא סלהה לנאים על מעשו - והדבר ניכר מההנוגותה בעת שהעידה לפני.

לפיכך מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר מוותנה לבין מאסר קצר בפועל.

מתחם העונש - האירוע בתחנת המשטרה

ה הנאשם הורשע בכך שהשתולל בתחנת משטרה, קילל שוטרים, איים עליהם, נגח בפניהם של שוטר אחד ושבר את אפו וניסה לנשוך שוטר אחר ברגלו.

חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות ברינויו, אלימה ופורעת חוק דוגמת המעשים בהם הורשע הנאשם, או לגלות כלפי סובלנות או שלונות. אין כל ערך ברטוריקה בגיןות האלים, אשר אינה מגובה בעונש מرتיע, המעביר לחיד ולרבים את המסר בדבר הפסול והאסור שבמעשים.

חומרה יתרה אני רואה בכך שפרץ האלים של הנאשם הופנה כלפי שוטרים. מלאכם של שוטרים קשה, שוחקת וכפויות טוביה. בעבודתם הם נאלצים להתמודד לא אחת עם פורעי חוק וערביים אלימים ונמצאים בחזית המאבק בפשעה. לא ניתן לקבל כי יבצעו מלאכם תוך חשפה לאיומים וקלות ותחת חשש לפגיעה אלימה.

כן אני רואה חומרה בנזק המשמעותי אשר נגרם לשוטר יורי כתוצאה מתקיפתו - שבר באף, אשר כתוצאה ממנו נזק לאשפוז ושזה בחופשת מחלה.

לאחרונה נפסק, בע"פ 13/6040, נעמן נ' מדינת ישראל, מיום 14.3.19, ביחס לניגוד אשר איים על שוטרים ברכח והכה אחד מהם באופן שגרם לו לחבלה:

"...יג. לאחר העיון, החלטו להיעתר לערעור. סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגין דינו של בית המשפט קמא אינו הולם די את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכיהם המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיובדו, יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 3236/98
abbo dris נ' מדינת ישראל (1998):

"השופט המלמד הצבע על חומרת היותה של העבירות בהן הורשעו הנאים. אכן - כך כתב השופט המלמד - 'פצעותיהם של השוטרים לא היו חמורות, ובידי הנאים לא היו כל' חבלה, אך מנגד': מה שנראה בעיני חמוץ ומהריך כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשימים לעצם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגנות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהיא השוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעיתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למוכנות חשודה היא דבר יום ביום, ואין להעלות על הדעת שינסו להפרעה באמצעות אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם" (פסקה 3 לפסק דין של המשנה לנשיא, השופט שי לוי).

יד. ראו גם ע"פ היב נ' מדינת ישראל 8704/08 (2009):

מעשייהם של המערערים, שככלו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רсан, אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מוגנת מנורמות התנהגות ראויות שיש להקפיד עליהן" (פסקה 8 לפסק דין של השופט י' דנציגר).

עוד ראו ע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש (2009); ע"פ 194/14 מדינת ישראל נ' מחמוד (2014).

טו. המשיב בהתנהגותו, בזלזול וברינויו **שהפיגן כלפי השוטרים, פגע בערכיהם אלה** פגיעה הרואה לעונשה חמירה יותר. ביחס>Rואים אנו בחומרה את הפגיעה הגדונית באחד השוטרים. נראה לנו, כי לנוכח נסיבות הפרשה, علينا לשדר מסר כי התנהגות מעין זו תיבחן ותישפט בחומרה; על כן נראה לנו כי מתחם העונשה צריך להיות, בנסיבות, בין 12 חודשים ל-24 חודשים".

בעניינו של נאשם אשר תקף מורה באלימות נגד עני תלמידו, ונדון לשנת מאסר בפועל נפסק לאחרונה בע"פ 4565/13, אמון נ' מדינת ישראל, מיום 13.11.2013):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוננת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 מישח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (13.8.2008) 13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (11.7.2011)). עובדי הציבור "חוופים בצריח" - כמו שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשימים. עובדי הציבור נדרשים להתגיים כל יום מחדש למtan שירות ולשם כך לגיס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעוניין לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות בנסיבות שבהם הפגיעה היא קשה בלבתו".

וכן נפסק, בעניינים של נאשמים אשר תקפו מאבטח בבית חולם וגרמו לו לחבלות, וכןו לעונשים של שנת מאסר ושמנוה חדשני מאסר (ע"פ 7639/13, אמרה נ' מדינת ישראל, מיום 14.4.2013):

9. בכלל, אנו סבורים שהעבירות שביצעו המערערים 1-2 הן חמורות ביותר, וכי העונש יהיה להן בריגיל הוא מאסר בפועל. עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן אינן מתמיד על שלונות חיים של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אין השלמה עמן, מסר המתbeta לא רק במקרים, אלא גם במקרים העונשה הולכת למעשה. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח המימד הציבורי בפעילותו של קורבן העבירה, המאבטח, אשר אליו עוד נתיחס להן. על כן, אנו סבורים שהשיקולים שהנחו את בית המשפט קמא היו השיקולים הנכונים, ושהרף נסיבותו האישיות של המערער 2 לא היה מקום להקל עמו יותר מכפי שנעשה.

מכאן עולה, כי הנחיתו הברורה והחד משמעות של בית המשפט העליון לערכאות הדיניות היא, כי יש להחמיר בעניינים של נאשמים התוקפים עובדי ציבור ולהשיט עליהם עונשי מאסר לריצוי ממש, מאחורי סורגי ובריח.

נתתי דעתך לפסיקה אותה הגיע ב"כ הנאשם, בה נגזרו בגין עבירות אלימות כלפי שוטרים עונשים מותניים, ואף של"צ ללא הרשות. איני סבור כי פסיקה זו מסקפת בהכרח את רמת העונשה הנוגגת במקרים דומים. מכל מקום, מדובר בפסקה של ערכאות דין-דין, אשר אין בה ללמד על מתחם העונש ההולם. לעניין ההבדל שבין רמת העונשה נוגגת ובין מתחם העונש ההולם אפנה לדברי כב' השופט ארבל בע"פ 13/2013 רך ואח' נ' מדינת ישראל:

"אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח העונשה הנוגה. מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות העונשה הנוגגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח העונשה הנוגגה בפסקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפיריו עובדתי המורכב מהעונשים המקבילים בגין עבירה מסוימת בדיון הנוגג."

לנוכח חומרת העבירה והחללה המשמעותית אשר נגרמה לשוטר יור, ולאור פסיקתו המחייבת של בית המשפט העליון אליה הפנית, אשר יכולה מהעת האחורה, מתחם העונש ההולם העבירות אותן עבר הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי מאחריו סורגי ובריח, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנתיים וכן פיצוי המתלוון בגין נזקיי.

נסיבות אשר אין קשרות בעבירה

עמוד 4

הנאשםILD 1988. רוק. אין לחובתו הרשעות קודמות. עובד כאיש מכירות.

בתסaurus שירות המבחן נאמר, כי הנאשם קיבל אחריות חלקית למשעו. עם זאת, הגרסה אומה העלה בפני שירות המבחן דומה לגרסה אותה העלה בעודתו, Caino הפגיעה בשוטר לא הייתה מכוונת - גרסה אשר נדחתה בהכרעת הדיון. להערכת שירות המבחן הרקע לתקיפת השוטר היה "**תחושת לחץ ואיום מהתנהגות השוטרים הללו**" - ולא מצאתי כי היה כל בסיס לתחשוה זו, על סמך קביעותי ביחס לאופן התרחשויות האירוע.

להערכת שירות המבחן, הנאשם עלול לפעול באופן אימפרטיבי ואלים כאשר חש לחץ ואיום או פגעה בדמיינו העצמי - ודוקא קביעה זו של שירות המבחן מתישבת היטב עם התרשםותו מהנאשם, ר' ע' 10-9 להכרעת הדיון.

מנגד העריך שירות המבחן, כי הנאשם בעל דפוסים וערכים נורמטיביים, אשר העברות בהן הורשע אין מאפיינן את דרכו. כן העריך שירות המבחן, כי ההליכים המשפטיים הרתוו את הנאשם וכי ריצוי מסר בפועל עלול לגרום לו לפגיעה רגשית ולפגיעה בדמיינו העצמי.

לאור כל אלה, המליץ שירות המבחן להשיט על הנאשם עונש מסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפת גילו, העדר הרשעות קודמות ונטוונו האישים אשר פורטו בהרחבה בתסaurus שירות המבחן. משקל ממשי נתמי להערכת השירות, כי מדובר באירוע אשר אינו מאפיין את הנאשם, אשר מעוניין לקיים אורח חיים נורמטיבי.

מנגד, זקפתி לחובת הנאשם העדר קבלת אחריות למשעו, לא לפני ולא לפני שירות המבחן. כן הבאתិ בחשבון הסיכון כי ישוב יבצע עבירות דומות.

לאור אלה, ראייתי להשיט על הנאשם עונש הנמצא בצדו הנמוך של מתחם העונש, אך לא בתחוםו. לא ראייתי כי ניתן לקבל המלצה(IService המבחן), להשיט על הנאשם עונש מסר לריצוי בעבודות שירות. עונש זה מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם ולא ראייתי לכך הצדקה בנסיבות של תיק זה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשים מסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 15.5.10.
- ב. שלושה חודשים מסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות או איומים תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמסר.
- ג. פיצוי למתלון יורו סטטניקוב בסך 15,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 15.1.15.

הנאשם בהתאם כניסה למסר עמן נאבחן ומינוי לשירות בתפקיד הטוהר בטלפון 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתokin המעצר בmgrush הרושים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדיון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 ממרץ 2015, במעמד הצדדים.